

de Nederlandse Leeuw (1968) en tot commandeur in de orde van Oranje-Nassau (1981). De Wolfert van Borselenpenning ontving hij in 1967 bij gelegenheid van de opheffing van de Stichting Klinisch Hoger Onderwijs (waarvan de taken zijn overgenomen door de Medische Faculteit) en in 1970 bij zijn afscheid als raadslid.

‘De politiek was er een aardige hobby bij’ zei Lamberts bij zijn afscheid als politicus in 1981. Uit de zeventien jaar, dat ik met hem in de gemeenteraad zat en de tien jaar in de Tweede Kamer, staat mij nog veel voor ogen. Tegen twaalf uur ’s avonds stond hij spontaan op in de fractie of de raad met de mededeling: ‘We moeten nu naar bed, morgen komt er weer een dag, denk aan je gezondheid’. In de Kamer assisteerde hij bij plotselinge medische problemen. We zaten dagenlang en soms nachten met honderdvijftig leden en een stoet personeel in het gebouw. In de vijftigeren begin zestiger jaren voetbalde een Kamerelftal een paar keer tegen de pers en zelfs uit en thuis tegen een Belgisch Kamerelftal. In 1956 was de Tweede Kamer van honderd op honderdvijftig leden gekomen met veel jongeren daarbij. Dokter Jan Lamberts keurde ons in de catacomben van het Kamergebouw. Sommigen - van wie er jaren later minister of staatssecretaris werden - kregen toen al het consigne alleen in de achterhoede te spelen en/of na tien minuten even aan de kant te gaan op grond van hart- of bloeddrukproblemen.

Jan Lamberts is zijn hele arbeidzame leven grensverleggend bezig geweest. Vanuit ervaringen met patiënten en hun gezinnen in woon- en werksituaties nam hij met anderen initiatieven op het terrein van de volksgezondheidszorg. Wetenschappelijk onderzoek naar verbanden, bij voorbeeld tussen het wonen in flats en ziekteverschijnselen, naar de leefbaarheid in de Rijnmond in het algemeen (Lamberts in 1971: ‘Wonen en werken in Rijnmond kost de mens door de deken van de vuile lucht die boven hem hangt vijf jaar van zijn leven’), hygiëne en wonen, de invloed van luchtverontreiniging, het huisartsen-tekort. Hij hield dikwijls spreekbeurten zowel voor vakgenoten als voor andere betrokkenen in de sector van de volksgezondheid, alsmede op afdelingsvergaderingen van de partij.

Met zijn aandacht voor het milieu in brede zin in een lange tijd van - hoe begrijpelijk ook - eenzijdige aandacht voor wederopbouw, economie en werkgelegenheid in Rotterdam in het bijzonder, haalde hij regelmatig voorpagina’s van dagbladen. Uiteraard